॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ सर्व्वान् जनपदान् जित्वा वित्तमादाय केवलं । मध्ये धनस्य तिष्ठामि तेनाऽहमीं धनञ्जयं । १२८०
अभिप्रयामि सङ्ग्रामे यदहं युद्धदुर्मदान् । नाजित्वा विनिवर्त्तामि तेन मां विजयं विदुः ।
श्वेताः काञ्चनसन्नाहा रथे युज्यन्ति मे हयाः । सङ्ग्रामे युध्यमानस्य तेनाहं श्वेतवाहनः ।
उत्तराभ्यां फल्गुनीभ्यां नक्षत्राभ्यामहं दिवा । जातो हिमवतः पृष्ठे तेन मां फाल्गुनं विदुः ।
पुरा शक्रेण मे दत्तं युध्यतो दानवर्षभैः । किरीटं मूर्द्ध्नि सूर्य्याभं तेनाऽहमीं किरीटिनं ।
न कुर्य्यां कर्म्म बीभत्सं युध्यमानं कथञ्चन । तेन देवमनुष्येषु बीभत्सुरिति विश्रुतः । १२८५
उभौ मे दक्षिणौ पाणी गाण्डीवस्य विकर्षणे । तेन देवमनुष्येषु सव्यसाचीति मां विदुः ।
पृथिव्यां चतुरन्तायां वर्णो मे दुर्लभः समः । करोमि कर्म्म शुक्लञ्च तेन मामर्ज्जुनं विदुः ।
अहं दुरापो दुर्द्धर्षो दमनः पाकशासनिः । तेन देवमनुष्येषु जिष्णुनामाऽस्मि विश्रुतः ।
कृष्ण इत्येव दशमं नाम चक्रे पिता मम । कृष्णावदातस्य सतः प्रियत्वाद्बालकस्य वै ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः स पार्थं वैराटिरभ्यवादयदन्तिकात् । अहं भूमिञ्जयो नाम नाम्नाऽहमपि चोत्तरः । १२९०
दिष्ट्या त्वां पार्थ पश्यामि स्वागतं ते धनञ्जय । लोहिताक्ष महाबाहो नागराजकरोपम ।
यदज्ञानादवोचं त्वां क्षन्तुमर्हसि तन्मम । यतस्त्वया कृतं पूर्व्वं चित्रं कर्म्म सुदुष्करं ।
अतो भयं व्यतीतं मे प्रीतिश्च परमा त्वयि ।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि गोहरणपर्व्वणि अर्ज्जुनपरिचये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥
॥ उत्तर उवाच ॥ आस्थाय रुचिरं वीर रथं सारथिना मया । कतमं यास्यसेऽनीकमुको यास्याम्यहं त्वया ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि पुरुषव्याघ्र न भयं विद्यते तव । सर्व्वान्नुदामि ते शत्रून् रणे रणविशारद । १२९५
स्वस्थो भव महाबाहो पश्य मां शत्रुभिः सह । युध्यमानं विमर्द्देऽस्मिन् कुर्व्वाणं भैरवं महत् ।
एतान्सर्व्वानुपासङ्गान् क्षिप्रं वभ्रीहि मे रथे । एकञ्चाहर निस्त्रिंशं जातरूपपरिष्कृतं ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अर्ज्जुनस्य वचः श्रुत्वा त्वरावानुत्तरस्तदा । अर्ज्जुनस्यायुधान् गृह्य शीघ्रेणावतरत्ततः ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ अहं वै कुरुभिर्योत्स्याम्यवजेष्यामि ते पशून् । सङ्कल्पपक्षविक्षेपं बाहुप्राकारतोरणं ।
त्रिदण्डतूणसम्बाधमनेकध्वजसङ्कुलं । ज्याक्षेपणं क्रोधकृतं नेमीनिनददुन्दुभिं । १३००
नगरं ते मया गुप्तरथोपस्थं भविष्यति । अधिष्ठितो मया सङ्ख्ये रथो गाण्डीवधन्वना ।
अजेयः शत्रुसैन्यानां वैराटे व्येतु ते भयं ।
॥ उत्तर उवाच ॥ बिभेमि नाहमेतेषां जानामि त्वां स्थिरं युधि । केशवेनापि सङ्ग्रामे साक्षादिन्द्रेण वा समं ।
इदन्तु चिन्तयन्नेवं परिमुह्यामि केवलं । निश्चयञ्चापि दुर्म्मेधा न गच्छामि कथञ्चन ।
एवं युक्ताङ्गरूपस्य लक्षणैः सूचितस्य च । केन कर्म्मविपाकेन क्लीवत्वमिदमागतं । १३०५
मन्ये त्वां क्लीववेशेन चरन्तं शूलपाणिनं । गन्धर्व्वराजप्रतिमं देवं वाऽपि शतक्रतुं ।
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ भ्रातुर्न्नियोगात् ज्येष्ठस्य सम्वत्सरमिदं व्रतं । चरामि व्रतचर्य्यञ्च सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ।
नास्मि क्लीवो महाबाहो परवान्धर्म्मसंयुतः । समाप्तव्रतमुत्तीर्णं विद्धि मां त्वं नृपात्मज ।